

Til minnis um mín kæra svág Andrias í Køkubúðini

Nú stundar ímóti jóli, og fólk eru farin at gleða seg til hesa jólafest, og hvør roynir í sínum lagi at gera høgtíðina so hugnaliga sum gjørligt. Nøkur gleða seg til at onkur av sínum kærur koma heim at vitja, ja hesi reisa kanska langan veg fyri at koma heim at gleðast saman við sínum. Ríka gleði, ið er okkum givin úr erva.

Fyri nøkrum av okkum komu hesi jól at merkjast av einum tómrúmi við tað, at ein sum stóð okkum so nær, ikki meira er ímillum okkum.

Í hesum sambandi vil eg skriva nøkur minningarorð um mín kæra svág Andrias í Køkubúðini.

Í ungum árum kom Andrias til Havnar, hann var slektaður úr Norðagøtu, sonur Mortinu og Jákup Andrias Jacobsen. Andrias giftist við Annufiu, ið er ættað av Skála, dóttur til Jensinu og Kristian Davidsen.

Andrias og Annefia fingu fimm børn, Óla, Jónu, Mortinu, Liv og Oddbjørg.

Andrias fór at læra til bakara hjá Fossabakaríi og tá ið hann var útlærður, fór hann at arbeiða hjá Restorffs bakaríi, og har arbeiðdi hann, til hann fór undir at byggja sitt eigna virki, ið kom at eita Køkubúðin.

Eitt sum eyðkendi Andrias var, at alt sum hann fór undir at gera, var væl undirbygt.

Andrias og Annufia keyptu eina lítla hús, ið stóðu á horninum, Trøndargøta N. Winthersgøta, og sóu tey bæði fyri sær, at her skuldi ein stórsligin bygningur standa, ið skuldi verða eitt prýði fyri Havnarby og sum tað eisini bleiv.

Andrias fekk ein av okkara mætastu arkitektum, at tekna henda bygning eftir Andrias eigna hugskoti. Tá ið so henda tekning varð lið-

ug, fór Andrias sjálvur við sínum hjálpartólki at byggja, og væl minnst vit, hvussu væl hann dugdi at fáa arbeiðið at ganga, og tá ið steðgur var, og fólk ið fekk ein bita, tók hann harmonikuna fram og spældi, so alt virkaði so lætt, og hugtakandi var at siggja, hvussu arbeiðið fór fram.

Hetta litla húsið, ið familjan buði í, bleiv lyft upp, so hvørt, sum nýggi bygningurin bleiv bygdur, og virkið kundi soleiðis byrja í nýðastu hædd, sum handil og bakarí.

Eitt sum Andrias dugdi væl til, tað var at skipa fyri, og tað sóu vit, at tá ið hann byrjaði virkið, tá deildi hann uppgávurnar soleiðis, at hann sjálvur tók sær av tí praktiska arbeiðinum, og kona hansara tók sær av tí skriftliga arbeiðinum, og gjørdi tey bæði hesi arbeiðið fyrirmyndarliga.

Andrias hevði nógv fólk í arbeiði, og blivu nógvir bakarar útlærdir í Køkubúðini. Andrias dugdi væl at fáa kundar, og hevði hann nógvir útsølar runt um í landinum.

Tá ið Andrias var komin til Havnar, leitaði hann sær ikki bert verðsligan kunneleika, nei hann vildi eisini søkja sær andligan kunneleika, og tí gav Andrias í ungum árum lív sitt til Jesus og legði sít heim og virkið í Harrans hendur.

Andrias var ein hjálpsamur og gávumildur maður, og nógv eru tey, ið kunnu taka undir við mær og siga: Hvat var tað gott og ríkt, tá ið hann kom og vitjaði okkum, ikki við tómun hondum, nei, eitt heilt rug-ella fransbreyð og so tók hann sær eisini tíð at eta eina máltíð við okkum. Vit minnst, hvussu gott tað var, á nátt sum á degi, at fara inn í bakaríið og fáa eina máltíð og nøkur, ið endaðu uppi í spískammarinum, jú var hetta eitt sosialt og andligt heim. Eisini minnst vit børnini í grannalagnum, um jólina, tá ið piparnotimar og kleynurnar blivu gjørdar í Køkubúðini, flokkaðust tey um Andrias, jú hann var ein

sannur barnavinur og tí kann tað eisini sigast um Andrias, at hann visti sít Guds barnalív í sínum dagliga verki.

Tað verður ofta tosað um Havnarmyndir, Andrias man vera ein av teim størstu havnarmyndum, ið gav okkum so nógv. Eg tonki uppá hansara trúfesta uppmøting á Vaglinum, har andaligir fundir vóru. Ja, vit minnst hann við tí stóra horninum og ikki at gloyma harmoniku og hansara frálíka vitnisburð og sang.

Tá ið Andrias var komin upp til tað, sum skriftin kallar stovisár, lat hann sít virki aftur og ofraði restina av lívi sínum til at tæna sínum Harra og frelsara fult og heilt og hetta gjørdi hann til tað síðsta. Ja, bað fyri og við fólk á sjúkrahøst síni, meðan tað ytra menniskja vitnaði, til so Harrin tók hann heim til sín. Jú tíðin hjá Andrias var komin, at hann skuldi fara, hann hevði strítt trúarinnar góða stríð, hevði runnið skeiðið at enda og var einastandandi í trúnni, og nú lá rættvísiskransurin honum til reiðar. Harrin Jesus, hin rættvísis dómari skuldi geva honum hann, men ikki bert honum, men eisini øllum sum hava elskað opinbering Hansara.

Persónliga vil eg takka tykkum fyri nógvu árin, eg buði í heimi tykkara og eg upplivdi Andrias og Annufiu og børnini, sum míni fósturforeldur og fóstursystkin. Jesus gevi tykkum lön fyri hetta, og gavi vit øll saman við góða Andrias kunna mótast í himlinum fyri aldrin at skiljast aftur, tá koma vit at mæta tí sonnu jólagleðini, ið ikki fær enda.

Tykkara Gimmi

Minningarorð

Bjarni Jóhan Davidsen

føddur 01.07.1995 · deyður 25.11.1996

Ja, góði Bjarni, orðatakið sigur: eingin veit á morgni at siga, hvar hann á kvöldi gistir. Tað er nakað, vit kunnu siga um teg. Vit høvdu ikki roknað við hesum, tú var ofta sjúk, men at tú var so sjúk, vistu vit ikki. Tú var altíð so glaður og smílandi. Síðstu ferð tú, mamma og omma vóru inni hjá okkum, sat tú so stoltur og rópti á gubba og hugdi at hestinum hjá gubba úttanfyri. Ja, tú var eisini byrjaður at ganga leysur, so nú mátti omma hava eyguni eftir tær alla tíðina, og tað gjørdi hon eisini við gleði. Góði Bjarni, nú hevur omma ongan at ganga túr við meira. Hugdi man út, sá man altíð omma ganga og trilla teg. Øll søgdu, at einki barn hevði fingið so nógv fríska luft sum tú.

Gumma og mamma tín plagdu at tosa um, hvussu stuttligt tað fór at verða, tá tú og Jóhan Kári fóru at spæla saman, tit vóru so javngamlir.

Góði Bjarni, tungt er hjá mammu, omma og abba tínum at sita eftir. Omma og abbi vóru so glað fyri at hava fingið eitt lítið barn í húsið. Abbi tín segði hvussu nógv hann gleddi seg til jóla at kunna spæla við teg. Men so skuldi ikki verða.

Góði Bjarni, nú hvílir tú uppi hjá Jesus pápa, har vita vit, at tú hevur tað gott. Jesus pápi veri hjá tykkum, ið eftir sita. Vit gloyma teg ongantíð.

Gumma og gubbi

Sethús til sølu

Sethús, matr. nr. 346 e, á Sandi verða við hesum lýst til sølu.

Grundøki: 627 m²
Húsavidd: 81 m² í tveimum hæddum
Byggiár: 1989

Áhugað kunnu venda sær til deild bankans á Sandi, tlf. 61042.

FØROYA BANKI

BILLUTIR

útvegast til
FLEST ALLAR
BILAR

Fa. BILLUTIR

Tlf. 21605 Fax. 21666